

ת"פ 7274/04 - מדינת ישראל נגד יניב זמיר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 7274-04 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' זמיר(עציר)

בפני כבוד השופט צחי עוזיאל, סגן נשיא
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד גלי חצב
נגד
הנאשם: יניב זמיר
ע"י ב"כ עו"ד יוסי זילברברג

גזר דין (נוסח מותר לפרסום)

1. ביום 3.2.05 הורשע הנאשם, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום ובמסגרת הסדר טיעון, בשורת עבירות אשר יוחסו לו בחמישה אישומים נפרדים, ובהן עבירות של **הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 17 סיפא לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986 (להלן - **חוק כרטיסי חיוב**); **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**); **גניבת כרטיס חיוב**, לפי סעיף 16 לחוק כרטיסי חיוב; **זיוף בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין; **שימוש במסמך מזויף**, לפי סעיף 420 לחוק העונשין; **גניבת דבר דואר**, עבירה לפי חוק רשות הדואר, התשמ"ו-1986; **התחזות כאדם אחר**, לפי סעיף 441 לחוק העונשין; **ניסיון לקבלת דבר במרמה**, לפי סעיף 415 יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין; **מרמה והפרת אמונים**, לפי סעיף 425 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות בהן הודה הנאשם, במהלך החודשים דצמבר 2003 ועד ספטמבר 2004, במסגרת עבודתו בחברת כ.א.ל המנפיקה כרטיסי אשראי מסוג ויזה ודיינרס ותוך שימוש שלא כדין במידע מתוך מחשבי החברה, עשה הנאשם שימוש בכרטיסי אשראי של אחרים בין בדרך של עסקאות טלפוניות ובין על-ידי כך שקיבל לידיו במרמה כרטיסי אשראי כאמור. במסגרת זו, קיבל לידו הנאשם במרמה שירותים וטובין בשווי כולל של 212,000 ₪, כמפורט בהרחבה בחמשת האישומים שבכתב האישום, כאשר בחלק מהמקרים עשה הנאשם שימוש בתעודות זהות של לקוחות אותן זייף באמצעות מחשב בביתו באופן שנשא את תמונתו (להלן - **התיק העיקרי**).

2. לאחר הרשעתו במועד הנ"ל ובהתאם להסדר הטיעון, הופנה הנאשם לשירות המבחן לבחינת עניינו. ביום 23.3.05 הורה בית המשפט, לבקשת המאשימה בשל אי התייצבותו של הנאשם לדיון, על התליית ההליכים נגדו. בהמשך, ביום 19.5.16, עם מעצרו של הנאשם למעלה מעשור לאחר שההליך הותלה, חודשו ההליכים בתיק (הוגשה הסכמת היועץ המשפטי לממשלה בהתאם לחוק).

3. ביום 29.8.16, במסגרת בקשתו של הנאשם לצרף את ת"פ 45813-06-16 (להלן - **תיק הצירוף**) לתיק הנוכחי, הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק הצירוף, במיוחד ל, כדלקמן:

אישום ראשון:

בהתאם לעובדות בהן הודה, במועד לא ידוע לאחר יום 10.2.05, בעת שהתנהל נגדו התיק העיקרי והוא נתון תחת תנאים, כולל עיכוב יציאה מהארץ, נמלט הנאשם מתחומי מדינת ישראל בדרך שאינה ידועה ומבלי שהדבר נרשם בתחנת גבול ישראל, ולא התייצב להמשך משפטו, עד אשר נעצר בעת שנכנס ארצה ביום 18.5.16 באמצעות דרכון צרפתי. על בסיס עובדות אלה, הורשע הנאשם בעבירה של **שיבוש מהלכי משפט**, לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

אישום שני:

בהתאם לעובדות בהן הודה ובהמשך לאישום הראשון, החליט הנאשם בשנת 2011 להיכנס לארץ בזהות בדויה ותוך שימוש בדרכון מזויף. לצורך כך, בחודש יולי 2011 פרסם הנאשם, תוך שהוא מתחזה לאדם אחר, מודעה כוזבת באתר הומלס לפיה הוא מחפש עוזר בית ישראלי למשפחה בחו"ל. בהמשך לאמור, פנה המתלונן אל הנאשם באמצעות האינטרנט והשניים חתמו על חוזה עבודה על-פיו יעבוד המתלונן אצל הנאשם וסיכמו כי המתלונן יגיע לגרמניה למשך שבועיים לצורך לימודי גרמנית. במסגרת זו, ביקש הנאשם מהמתלונן שיביא עמו דרכון, תעודת לידה ואישור ממנהל האוכלוסין על היותו תושב הארץ תוך שהוא טוען בפניו במרמה כי הוא זקוק להם לצורך הוצאת ויזת עבודה למתלונן.

בהמשך, ביום 3.9.11 הגיע המתלונן בטיסה מישראל לגרמניה, פגש בנאשם והשניים נסעו יחדיו לבית ספר לשפות בו סידר הנאשם למתלונן לימודי גרמנית על חשבוננו. באותן נסיבות, קיבל הנאשם מהמתלונן את הדרכון והמסמכים שביקש וטס לשווייץ, שם זייף את דרכונו של המתלונן על-ידי כך שהוסיף את תמונתו שלו. ביום 6.9.11 הגיע הנאשם לשדה התעופה בג'נבה לאחר שרכש כרטיס טיסה מישראל במטרה להיכנס לארץ באמצעות הדרכון המזויף. הנאשם הציג את הדרכון המזויף לקב"ט שעבד במקום ובמהלך השיחה ביניהם התעורר חשדו של האחרון והנאשם נמלט מהמקום תוך שהוא מותיר אצל הקב"ט את הדרכון המזויף.

על בסיס המסכת האמורה, הורשע הנאשם בעבירות של **זיוף דרכון ושימוש שלא כחוק בדרכון**, לפי סעיף 8(א)(1)(2) לחוק הדרכונים, התשי"ב-1952; **שימוש במסמך מזויף**, לפי סעיף 420 לחוק העונשין; **ניסיון לקבל דבר במרמה**, לפי סעיף 415 יחד עם 25 לחוק העונשין.

תסקיר שירות המבחן

4. במסגרת תסקיר שירות מבחן מיום 6.7.16, אשר נתבקש בשל גילו בעת ביצוע העבירות בתיק העיקרי, פורטו בהרחבה נסיבות חייו של הנאשם, שהוא כיום כבן 33, אב לילדה בת שש מקשר זוגי שקיים עם ישראלית בשווייץ

בתשע השנים האחרונות, כאשר בת זוגו ובתו מתגוררות כיום בארץ. מהתסקיר עולה כי מאז הימלטותו בשנת 2005 שהה הנאשם בשוויץ, שם בין השאר למד במסלול של מוסיקה עתיקה והשתלב בעבודה בחברת ביטוח בתפקיד מנהל פיננסי. שירות המבחן ציין בתסקיר כי הנאשם שיתפם כי (**נאסר לפרסום**). בתום האבחון ולאחר הערכת גורמי סיכוי וסיכון שפורטו בהרחבה בתסקיר, סבור השירות כי יש מקום במקרה הנדון לענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל אשר תחدد לנאשם את משמעות מעשיו והפגיעה באחר.

חוות דעת פסיכיאטרית מטעם ההגנה

5. **נאסר לפרסום**

6. **נאסר לפרסום**

טענות הצדדים לעונש

7. **נאסר לפרסום**

בכל הנוגע לתיק העיקרי, הדגישה התובעת בין השאר את התכנון והתחכום של מעשיו של הנאשם, האמון שהפר כלפי מעסיקיו והיקף המרמה, כאשר לשיטתה העובדה שהנאשם פיצה לאחורונה את חברת כ.א.ל היא בעלת משקל נמוך לאור חלוף השנים. בכל הנוגע לתיק הצירוף, הודגש כי מדובר בפגיעה בערכים חברתיים של ניהול הליך תקין והיכולת של המדינה לשלוט במי שנכנס ויוצא משעריה. בנוסף, הפנתה התובעת להצהרת נפגע העבירה בתיק הצירוף מיום 24.8.16 במסגרתה ציין האחרון כי עקב נסיעתו לגרמניה ובשל נטילת הדרכון והמסמכים על-ידי הנאשם נגרמו לו נזקים בשיעור של 15,200 ₪ (ת/1).

בהינתן אלה, סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם לגבי התיק העיקרי עומד על מאסר שמשכו 24-48 חודשים ולגבי תיק הצירוף על מאסר שמשכו 18-30 חודשים. בתום טיעוניה, ביקשה התובעת לגזור על הנאשם עונש מאסר קרוב יותר לרף העליון של מתחמי הענישה לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן בתיק הצירוף.

8. **נאסר לפרסום**

לגבי העונש המתאים, הדגישה ההגנה את נטילת האחריות בשני התיקים מצד הנאשם; הפיצוי ששילם לחברת כ.א.ל לגבי התיק העיקרי (הוגש מכתב מיום 15.6.16 לפיו הנאשם פיצה ושיפה את חברת כרטיסי אשראי לישראל בע"מ בכל הנזקים שגרם - נ/2); הצעתו של הנאשם לתביעה לפצות את המתלונן בתיק הצירוף בסכום של 5,000 ₪; מצבם הבריאותי של הורי הנאשם ושל בת זוגו (נ/5 - נ/7); וכן את יתר נסיבות חייו המורכבות של הנאשם ותנאי גדילתו, עליהם אף עמד שירות המבחן בתסקיר, כמו גם העובדה שמדובר במי שסיים לימודי תואר שני בגיל 19 ובמי שבא ממשפחה נורמטיבית.

בשל כל אלה ובשל ההשלכות של עונש המאסר על הנאשם כעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית, ביקשה ההגנה להתחשב בנאשם ולגזור עליו ענישה מתונה.

דין והכרעה

9. נאסר לפרסום

התיק העיקרי

10. כעת יש לעבור לשלב גזירת הדין, כאשר ראוי להקדים ולציין כי הכרעת הדין בתיק העיקרי ניתנה טרם כניסתו של תיקון 113 לחוק העונשין כך שגזירת הדין לגביו אינה מחייבת צעידה במסלול המדורג. לפיכך, עונשו של הנאשם בתיק העיקרי ייקבע מבלי לקבוע קודם לכן את מתחם הענישה. עם זאת, יוזכר כי עקרונותיו הכלליים של תיקון 113, ובכלל זה ההתחשבות במידת הפגיעה בערכים החברתיים, בנסיבות האירוע ובפסיקה הנוהגת, שימשו מאז ומעולם את בית המשפט במלאכת גזירת הדין, אם כי עיקרון ההלימה לא היווה קודם לתיקון העיקרון המנחה בענישה.

11. בכל הנוגע לתיק העיקרי, ראוי להדגיש כי הפגיעה הנובעת ממעשיו של הנאשם משתרעת על פני ערכים חברתיים שונים. ראשית, כבכל עבירות מרמה, מדובר בפגיעה בזכות הקניין של הפרט ובחופש הבחירה או חופש הפעולה של מי שכלפיו כוונה המרמה. שנית, כאשר מדובר בעבירות שבוצעו תוך שימוש שלא כדין במידע מתוך מחשבי החברה שבה עבד העבריין ובמידה הפוגעת במעביד כלכלית ותדמיתית, קיימת גם פגיעה חמורה במערכת היחסים בין המעסיק למועסק המבוססת על יחסי האמון. שלישית, בעבירות של הונאה בכרטיסי חיוב, קיימת פגיעה חמורה בבעלי כרטיסי החיוב הסובלים, ככלל, מעוגמת נפש וטרחה, כמו גם מאיבוד הביטחון באמצעי המשמש כלי מרכזי בכלכלה המודרנית. משכך, מדובר במעשים החותרים תחת המבנה הכלכלי המודרני ואשר פוגעים ביכולת לאפשר ניהול חיי מסחר תקינים ללא חשש.

בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, יש להביא בחשבון את היקפה הכולל של המרמה והעובדה כי הנאשם הפיק רווחים בדמות טובין בשווי של 212,000 ₪; העובדה כי הנאשם ביצע את העבירות במשך עשרה חודשים עד אשר הוגש נגדו כתב האישום; ריבוי כרטיסי האשראי והלקוחות כעולה מעובדות כל האישומים; השימוש שלא כדין שנעשה במחשבי החברה בה עבד; וכן התכנון והתחכום שנלוו למעשים ובכלל זה זיוף תעודות הזהות באמצעות מחשב בביתו של הנאשם והשימוש בהן.

אשר למדיניות הענישה, הגישו ב"כ הצדדים פסקי דין במסגרתם הוטלו על עברייני מרמה עונשים מגוונים, כאשר כל צד הגיש פסיקה התומכת לכאורה בעתירתו. פסקי הדין שהוגשו אינם יכולים להשליך ישירות על ענייננו בשל נסיבות ונתונים שונים ודי לציין כי עולה בבירור מהפסיקה כי מדיניות הענישה נגזרת מהיקף המרמה, מספר הנפגעים ומשך הזמן בו בוצעו המעשים, וכאשר מדובר, כמו בענייננו, במי שניצל את מקום עבודתו לצורך ביצוע העבירות, מדיניות הענישה היא, מטבע הדברים, מחמירה יותר.

לצד הנתונים האמורים, יש להביא בחשבון את נטילת האחריות בקשר למעשים, גם אם במידה מוגבלת לאור ההימלטות, גילו הצעיר בעת ביצוע העבירות, כבן 20 בלבד, והעובדה כי פיצה את חברת האשראי, גם אם באיחור ניכר,

במלוא הנזק שנגרם לה, כולל הפרשי ריבית ונזקים עקיפים (נ/2). גם נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכלל זה המצב הבריאותי של הוריו, נלקחים בחשבון כעת, כמו גם יתר הנסיבות האישיות עליהן עמד שירות המבחן בתסקיר.

לפיכך, באיזון הראוי בין הנסיבות לחומרא ולקולא, הגעתי למסקנה כי יש לגזור על הנאשם בקשר לתיק העיקרי בלבד עונש מאסר למשך 15 חודשים, לצד ענישה נלווית, כולל קנס כספי.

תיק הצירוף

12. בכל הנוגע לתיק הצירוף, לגביו ניתנה הכרעת הדין בעת האחרונה, יש לגזור הדין בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין ותוך צעידה במסלול שתחילתו בקביעת מתחם העונש ההולם, כאשר יש לציין כי מקובלת עליי עמדת המאשימה לפיה יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בקשר לשני האישומים בתיק הצירוף, שכן עסקינן בעבירות אשר ברקע להן התחמקותו של הנאשם ממתן הדין בתיק העיקרי בישראל.

13. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להביא בחשבון כי תכליתה של הנורמה הפלילית של איסור שיבוש מהלכי משפט, שהיא אחת מהנורמות האוסרות פגיעה בסדרי השלטון והמשפט, היא להגן על טוהר ההליך השיפוטי ותקינותו ולהבטיח קיומה של מערכת תקינה של עשיית משפט צדק, הראויה לאמון הציבור. בכל הנוגע לאישום השני, יש לציין כי אין המדובר רק בעבירות מרמה אשר בבסיסן פגיעה בחופש הבחירה והפעולה של האחר, כי אם כאלה אשר נועדו לאפשר כניסתו של הנאשם לישראל בזהות בדויה ובכך יש גם כדי לפגוע ביכולת של המדינה לשלוט בנכנסים ויוצאים בשעריה, על כל המשתמע מכך.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות, יש להביא בחשבון את משך הזמן של 10 שנים במהלכן הכשיל הנאשם את ההליך השיפוטי בתיק העיקרי, כאשר יש להוסיף ולציין כי במסגרת ההליך בתיק העיקרי הוצא נגדו צו עיכוב יציאה מהארץ. אשר לאישום השני, יש להביא בחשבון את התחכום והתעוזה של הנאשם, כמו גם את הפגיעה הממשית במתלונן, אשר הגיע למדינה זרה בסוברו כי התקבל למשרה בה חשק, ומצא עצמו קורבן למעשיו של הנאשם, אשר ללא ספק גרמו לו נזק, כפי שאף ציין בהצהרת הנפגע שהוגשה (ת/1).

מקבץ נתונים זה הביאני לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם בתיק הצירוף עומד על מאסר שמשכו 10 - 24 חודשים.

14. בהינתן המתחם שנקבע, יש לקבוע כעת את העונש המתאים בתוך התחשבות בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובהן נטילת האחריות בתיק זה, ומכלול הנסיבות האישיות עליהן עמד הסנגור ואף הגיש ראיות בעניין (נ/5 - נ/7). גם מצבו הנפשי הרעוע של הנאשם, כפי שתיארו הפסיכיאטר מטעם ההגנה בחוות הדעת והנאשם בדברו האחרון, נלקח על-ידי בחשבון במידה מסוימת, וזאת, כאמור, מבלי לקבל הטענה בדבר הגורם לאותו מצב נפשי. בהקשר זה יצוין כי מקובלת עליי עמדת התובעת כי לא מן הנמנע שמעצרו של הנאשם בעת שנכנס לישראל ממסוף ערבה תוך שימוש בדרכון צרפתי וחיידוש ההליכים נגדו מהווים גורמים המשפיעים על מצב נפשי.

לצד נתונים אלה, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי העבירות נשוא האישום השני בתיק הצירוף בוצעו לאחר שהנאשם הורשע כבר בתיק העיקרי. העובדה כי ההליך הפלילי בתיק העיקרי והרשעתו הקודמת לא הרתיעוהו מלשוב ולבצע עבירות מרמה חמורות פועלת כעת לחובתו.

15. אשר על כן, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 5

א. לגבי התיק העיקרי - מאסר בפועל למשך 15 חודשים.

ב. לגבי תיק הצירוף - מאסר בפועל למשך 13 חודשים.

המאסרים שהוטלו ירוצו במצטבר האחד לשני כך שהנאשם ירצה בסך הכל עונש מאסר בפועל למשך 28 חודשים, החל מיום מעצרו ביום 18.5.16. מתקופה זו ינוכו גם ימי מעצרו של הנאשם בתיק העיקרי בהתאם להודעה שתוגש על ידי התביעה.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא לעבור כל עבירת מרמה מסוג פשע.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא לעבור כל עבירת מרמה מסוג עוון.

ה. קנס בסך 10,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.11.16.

ו. פיצוי למתלונן בתיק הצירוף, דניאל אלפורד, ע"ס 15,500 ₪ שיופקד בקופת בית משפט עד ליום 1.11.16.

16. ניתן צו כללי למוצגים.

17. רק נוסח זה של גזר הדין ניתן לפרסום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ז אלול תשע"ו, 19 ספטמבר 2016, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.